

Ukrajinské děti jdou do škol, maminky do služeb

Andrea Angermannová
redaktorka MF DNES

ÚSTÍ NAD LABEM Paní Lesa Lutčáková je bytová designérka. V Žitomi-ru má solidní zaběhlou kancelář. Tedy vlastně měla. Do Česka se dostala po strastiplné pouti. Nyní kudy chodí, děkuje za přijetí, jež se jí dostalo v Ústí nad Labem.

„Navíc mám nemocnou štítnou žlázu. Doma jsem si léky nestihla koupit, domy v okolí toho našeho už bombardovali. A některé jsem ztratila v autobusu, kterým jsme k vám do Ústí přijeli. Byla jsem v Ústí u lékaře na poliklinice, aby mi je napsal. Vlékárně jsem pak zaplatila jen 25 korun. Měla jsem z toho obavy a byla jsem překvapená, na Ukrajině by to bylo velmi drahé,“ divila se večera.

Péče se jí dostalo i díky dohrovníkům, kteří pracují v ústeckém hotelu Vladimír. Právě tady paní Lesa bydlí společně s dalšími dvěma stovkami maminek a dětí. Jde o vo-lyňské Češky, které utekly s dětmi před válkou. Vesměs o ty, kteří v mi-

nulosti nevyužili nabídku Česka na přestěhování. Museli utéci až nyní před Putinem.

Dohrovnici ubytovaným domluví péči od gynekologa po zubáře. Ženy a děti jsou vděčné a mají radost. Onu radost může dokumentovat i úsměvná historika, kdy se jedná maminka otočila v jídelně s tácem a nechť zavádla asi o desetiletou holčičku. Ta měla malý šrám pod okem. „Pozor, pozor, očar je sem ještě nedomluvil, je všechno v pořádku?“ volal hned Karel Karika, muž, který péči o ubytované koordinuje, jinak ústecký zastupitel a místopředseda obvodu.

Život 203 voľňských Čechnů, kteří z Ukrajiny utekli před válkou, se dostává do jasných koléjí. Děti si oblibily hernu plnou hraček a chodí sem s nimi maminky, které si mohou i popovídat. Opravuje se zde piano, promítají pohádky a kdokoli si může povídat i s farářem, který je tu pravidelně.

Na tabuli v hale se maminky dovolně zapisují do služeb v kuchyni na mytí nádobí i vaření nebo na

úklid společných prostor - hal a chodeb. Na dlouho dopředu jsou služby rozebrané. „Neprůdrážují se tak naše náklady. Potřebujeme peníze na jídlo. Například zajistit tři jídelna denně v hotelu za 180 korun je sko-

ro nemožné. Proto zajišťujeme i potraviny,“ přiblíží Karika.

Ubytování už dostali barevné pásky na zápěstí, protože se objevily první potře. „Do hotelu chodí spousta Ukrajinců pro oblečení a boty, jde

o další uprchlíky, ale i ty, kteří jsou tu už déle. To je v pořádku, zajišťili jsme toho dostatek, at si přijde každý, kdo pomoc potřebuje. V posledních době se ale stávalo, že někteří lidé šli do jídelny. Přítom mamě jít lo vypočítané pro ubytované v hotelu. Proto dostali na ruku pásky, které musí ukazovat, když se jdou na jíst,“ přiblíží Karika.

Pro všechny voľňské Češky je zajištěna i výuka češtiny. Na kurz se už zapsala i paní Lesa. Říká, že češtinu bude potřebovat, chce si rychle najít práci. „V Žitomiru je centrum voľňských Čechnů. Máme české knihy, kroje, kmo a ve městě Vinice je česká škola. U nás nechodí děda Mráz, ale Ježíšek, děláme dětem Mikulášce, čerty a anděly, slavíme české svátky,“ vypravuje Lesa a stále děkuje za pomoc Čechnů. Stejně jako ostatní.

Její maminka pý mluví velmi dobře česky, ale musela v Žitomiru zůstat, protože její manžel je nemocný. „Když Rusáci bombardují, nemohou jít ani do krytu. Pomáhá jim manžel a syn, kteří nemají práci, ve městě nic nefunguje,“ dodává smutně.

Voľňští Češi dostávali školní pomůcky První cestu do školy v Česku zažilo večera 60 dětí z hotelu Vladimír, pro které si přišli ředitelé škol v uličkách Palachova a Elišky Krásnohorské, aby je mohli zapsat a vyřídít vše potřebné. Přišť už děti do tříd půjdou samy. Na cestu dostaly 71 školních batohů od studentů ústeckého Gymnázia v Jateční ulici. Foto: Ondřej Blüchřítě, MAFRA

